

[Tyrol]

lønarbejderne i tilfælde af, at de to organisationer skulle få deres vilje. Det drejer sig altså om, hvilken pris lønarbejderne skal betale for at få arbejdsgiverne til at snuppe de dele af SiD-LO-planen, som lønarbejderne ikke selv har stillet som overenskomstkraft.

Besvarelse (12/3 79):

Arbejdsministeren (Auken):

Arbejdsministeriet har ikke grundlag for at vurdere, hvad en fuldstændig gennemførelse af kravene fra de i spørgsmålet nævnte forbund ville indebære, og spørgsmålet lader sig allerede af den grund ikke besvare.

Det tilføjes, at henvisningen til en »helhedsplan« i øvrigt ikke er tilstrækkelig præcis til, at arbejdsministeriet ville kunne udtale sig om konsekvenserne heraf.

Til *miljøministeren (28/2 79)* af:

Waldorff (VS):

»Vil ministeren gøre rede for, hvilke undersøgelser af danske salthorste der skal foretages, før regeringen vil anse det for sikkert at deponere atomaffald i Danmark, og hvilke undersøgelser der tænkes udskudt til efter år 2000?«

(Spm. nr. 644).

Begrundelse.

Ifølge handelsministeriets og miljøministeriets notat af 20. august 1978 vedrørende Elkrafts og Elsams rapport vedrørende deponering af højaktivt affald fra danske kernekraftværker »kan en væsentlig afklaring forudses tilvejebragt allerede ved afslutningen af undersøgelsesprogrammets fase 2, der er berammet til at vare 2 år.«

I Hessner-udvalgets forslag til undersøgelsesprogram (se bilag »Affald fra Kernekraftværker« til regeringens energiplan 1976) står side 12: »Udvalget skønner, at det vil vare mindst en halv snes år at tilvejebringe den nærmere viden, der giver mulighed for på sikkert grundlag at afgøre, om vi råder over deponeringsegne geologiske formationer, og om, hvor og hvordan deponeringen kan ske.« Videre står der på side 53: »Et undersøgelsesprogram, der er tilstrækkeligt for, at der kan træffes beslutning om endelig deponering af højaktivt materiale i saltdiapirer, må omfatte følgende: ...« Og herefter føl-

ger så beskrivelse af 9 forskellige undersøgelser.

Af det ovenfor nævnte notat af 20. august 1978 side 9 fremgår det, at der ikke hersker uoverensstemmelse mellem Hessner-udvalgets og elværkernes forslag til undersøgelsesprogram. Dette blev også bekræftet af ingeniør Mehlsen, Elsam, på Ingeniørforeningens møde om deponering af højaktivt affald den 19. oktober 1978.

Ifølge regeringens notat skulle forskellen på de to forslag bestå i, at elværkerne foreslår en del af undersøgelserne udskudt til en senere fase, fase 3, som først tænkes igangsat efter år 2000.

Da Hessner-udvalget anså alle 9 undersøgelser for nødvendige for at kunne træffe beslutning på et forsvarligt grundlag, er det i høj grad af interesse at få oplyst, om nogle af disse undersøgelser skal udskydes – måske til efter at beslutningen om indførelse af atomkraft er taget.

Besvarelse (13/3 79):

Miljøministeren (Ivar Nørgaard):

I begrundelsen for spørgsmålet henviser spørgeren til forskellen i tidshorisont for gennemførelse af deponeringsundersøgelser i dels Elkrafts og Elsams rapport (ca. 2 år) og dels Hessner-udvalgets rapport (ca. 10 år).

Det er rigtigt, at Hessner-rapporten opererer med en tidshorisont på 10 år.

Miljøstyrelsen har imidlertid oplyst, at en stor del af de undersøgelser, der omtales i Hessner-rapporten, vedrører detailplanlægning af et egentlig deponeringsanlæg. Et sådant deponeringsanlæg skal i givet fald tidligst være klar til at modtage højradoaktivt affald år 2020.

Formålet med elværkernes affaldsundersøgelse (fase 2) er derimod alene – ved hjælp af geofysiske målinger og prøveboringer af et mindre antal salthorste – at tilvejebringe den fornødne dokumentation for, at der i den danske undergrund findes saltforekomster med sådanne egenskaber, at det vil være forsvarligt at anvende disse til opbevaring af højradoaktivt affald.

Miljøstyrelsen har oplyst, at der for fase 2 ikke er uoverensstemmelse mellem elværkernes og Hessner-udvalgets tidshorisont.

Til *finansministeren (2/3 79)* af: